

и дань, зашто-то и позволилъ, да си избере за царь нѣкогашныя Клуниаческы монахъ, Казимира (1041 г.), а Львъ IX-ый запрѣтилъ и на царіе-ты да не ся намисать вече въ избирание-то на папы-ты (1053 г.). Николай II-ый пжкъ опрѣдѣлилъ на Лютеранскыя Съборъ (1059 г.), да ся избирать само отъ Кардиналы-ты незавысимо отъ императоры-ты, приимаещъ отъ тѣхъ слѣдъ избирание-то си чякъ жезълъ и прѣстенъ въ знакъ, че сжгы удобрили и тѣ; нѣ папа Александръ II-ый имъ отнѣлъ и това право (1063 г.), а Гилдебрандъ или Григорій VII-ый (1073—1086 г.) гы заплашилъ съ анатемж, и имъ запрѣтилъ, да не ся намисать никакъ въ избирание-то имъ, провъзгласяваещъ това право принадлежяще само на Римскыя дворъ, и отстѣпаещъ право-то на папы-ты, да поставять и промѣнять тѣ тѣхъ; да издавать новы законы, и да сж по-горни и отъ Съборы-ты, безъ да може да гы сжди сждалище тука на земж-тж. Съврѣмено опрѣдѣлилъ, да ся исповѣдвать за непогрѣшимы и божественны отъ сякого и сичкы-ты, прѣминжлы, настоящы и бжджщы постановленія на Римскж-тж чдрковж.

Тжй вьрвѣло то до XIV-ый вѣкъ, прѣзъ кой-то западна-та Іераршія изново испаднжла въ тегла и злочестины, кой-то сж начнжлы отъ като прѣмѣстилъ Френскый царь, Филиппъ Хубавый, папскыя прѣстолъ въ Авињонъ (1305 г.), та че чякъ дордѣ сж вдигнжлы пакъ отъ тамъ папы-ты. Тѣ повече-то сж слѣдствія отъ буны-ты въ Римъ, и особито причинваны отъ Людовика Баварскый, кой-то затворилъ Фридрика — наслѣдника Австрійскый, и повдигнжлъ върху си съ това папа Ивана XXII-ый. Борба-та, у коуж-то ся заловили траяла чякъ дордѣ умрѣлъ царь-тъ — повече отъ 25 години, и колко-то голѣмы и да были причинены-ты и злины на Іераршіж-тж, все по-малкы были въ сравненіе съ отцѣпване-то, кое-то станжло съ прѣмѣщаніе-то на папско-то сѣдалище пакъ въ Римъ (1376 г.). Слѣдъ смърть-тж на папж Григорія XI-ый, на мѣсто-то му былъ избранъ Урбанъ VI-ый, и ся рѣшилъ по желаніе-то на Римляны-ты да иде въ Римъ да живѣе. Нѣ Кардинали-ти веднага ся подигнжлы отгорѣ му, че ся потыкали правдины-ты имъ въ избирание-то му, и избрали другыго, папа Климента VII-ый, родомъ Френець, съ условіе да сѣди пакъ въ Авињонъ. Тжй станжлы двамина папы, единъ въ Римъ и другъ въ Авињонъ, и Іераршія-та ся раздѣлила на двѣ, а това подигнжло цѣлъ Западъ въ прѣшпирни и войны. Италія, Португалія, Англія и почти цѣла Германія зѣли странж-тж на Урбана; а Фран-